

A voda do Tío Naranxo
era de inverno e chovía,
resbarou o Tío Naranxo,
caíu de patas arriba.

I a máis risa foi dispois
cuando foron xunto ó cura
que lle pregunta a doutrina
non lle sabían ningunha.

“Se non sábela doutrina
eu non vos podó casar
porque dispois tedes fillos
non os sabís educar.”

“Señor cura, eu ben lle sei
a obrigación da casada:
traer fillos e mantelos
e dormir co home na cama.”